

[Boligministeren.]

fondens svækkelse ved genudlejningsforhøjelsernes ophævelse. Jeg vil give hr. Henning Philipsen helt ret i, at det var en lidt ensidig og helt tilfældig styrkelse af landsbyggefonden. Det var i hvert fald helt tilfældigt, hvem der efter den lov, som VKR-partierne havde fået vedtaget, skulle styrke landsbyggefonden. Jeg vil også gerne klart bekræfte min indstilling om fremover at styrke landsbyggefonden, men på en socialt retfærdig måde, således at der er ensartethed i det, og jeg vil understrege det vigtige moment, hr. Henning Philipsen bragte ind, om de kommende indbetalinger fra de første lejere, som var med i opbygningen af det.

Fru Clara Munck og flere andre rejste spørgsmålet om obligationsmarkedet i forbindelse med den ordning, der her er tale om, og jeg blev direkte spurgt, hvor stort et beløb det drejede sig om. Jeg skal her erindre om, at lovforslaget om ændrede lånemuligheder var en fortsættelse af et ændringsforslag til den tidligere lov om rentesikring. Det oprindelige forslag gik på $5\frac{1}{2}$ pct., men vi forhøjede rentesikringen fra $5\frac{1}{2}$ til 6 pct., samtidig med at vi nedsatte innskuddet. Den virkning, denne ændring har givet, har været en direkte besparelse på statsbudgettet på ca. 10 mill. kr. det første år, fordoblet i det følgende år og med samme virkning fremover, så længe denne ordning nu eksisterer. Den direkte virkning på obligationsmarkedet er skønnet til en større obligationsudstedelse på mellem 45 og 50 mill. kr., beregnet efter det tidspunkt, da lovforslaget blev fremsat.

Jeg vil her pege på nogle af de problemer, der blev rejst i den forbindelse, og sige, at jeg er helt klar over, at det er et problem, at man på denne måde belaster kapitalmarkedet. Jeg har også tidligere rejst spørgsmålet om de meget lave, i mange tilfælde næsten ingen udbetalinger for parcelhuse. De belaster efter vor realkreditlov ganske vist ikke obligationsmarkedet, men i højere grad pantebrevsmarkedet, men derigennem det totale kapitalmarked, og det må jo være det afgørende. Også bevægeligheden i det private udlejningsbyggeri, hvor man kan nedsætte innskuddet, alt efter hvad markedet kan bære, spiller ind. Disse to forhold, parcelhusområdet og det private ud-

lejningsbyggeris bevægelighed, stiller ved deres konkurrence med de lovbundne indskud det sociale boligbyggeri i en dårligere position, end rimeligt er.

Til fru Clara Muncks bemærkninger om den 1. juli vil jeg lige føje — jeg tror, det var en forglemmelse — at det er den 1. juli 1971. Årstallet glemte fru Clara Munck. Jeg vil også sige, at der ved tidligere lov er stillet 50 mill. kr. til rådighed for innskudslån i den sociale boligmasse, og at disse innskudslån naturligvis skal gives til de byggerier, der i dag har udlejningsvanskeligheder. Her ved kan man efter nogenlunde samme principper ud fra en bedømmelse af det enkelte byggeri køre med den samme innskudspolitik, som loven giver mulighed for med hensyn til de byggerier, der sættes i gang efter juli 1971.

Til hr. Guldberg vil jeg sige, og det har jeg også givet udtryk for før, at kan man finde muligheder for en større opsparing, en større selvfinansiering gennem en styrkelse af landsbyggefonden, er jeg absolut interesseret i det.

Hr. Guldberg havde en række andre bemærkninger om de sociale boligselskabers struktur og muligheder. Jeg opfatter meget af det som udtryk for, at hr. Guldberg ikke helt er klar over, hvordan disse boligselskaber er opbygget, hvordan deres struktur og regler er. Det var i hvert fald udtalelsen om offentligheden i regnskaberne et klart bevis på. Jeg tror, det vil være rigtigt og gavnligt, om vi i boligudvalget ved lejlighed gennemgår hele denne problematik, således at man, når man kritiserer det, og det kan der måske være grund til, gør det på et sagligt grundlag og med det kendskab til strukturen og opbygningen, som gør det muligt på saglig og rigtig måde at tage stilling til problemerne. Jeg vil foreslå, at vi snarest muligt får lejlighed til en sådan drøftelse i boligudvalget.

Så var hr. Guldberg inde på cirkulæret om licitation og stillede sig meget usikker over for problemerne her. I en tidligere debat — jeg husker ikke, om det var hr. Guldberg eller en anden, der stillede mig over for dette spørgsmål — har jeg ganske klart svaret, at vi fra boligministeriets side for nærværende anser den form, at man ikke absolut behøver licitation, som den for boligbyggeriet billigste form. Men de erfa-